

Dievčina sa smelo postavila pred kráľa a riekla: „Môj kráľovský otče, vydám sa za toho šľachtica, ale iba vtedy, ak mi dáte ušiť šaty farby času, aby som bola najkrajšia nevesta, akú kedy svet videl.“

Jej otec bol prekvapený, no zároveň ho potešilo, že sa blíži deň, keď sa jeho dcéra stane najšťastnejšou ženou pod slnkom, takou milovanou, ako bola jej mama. Nariadil sluhom, aby zavolali najlepších krajčírov a najzručnejšie šičky v kráľovstve. Oznamoval im, že pre princeznú musia vytvoriť šaty, aké dovedy nik nenosil – šaty farby času.

Krajčíri a šičky prijali rozkaz s poslušnou poklonou a potom sa náhlili splniť neslýchanú úlohu.

A hoci sa zdalo, že vytvoriť šaty farby času je nemožné, veď čas nemá nijakú farbu, ako napríklad strom, kráľovským krajčírom a šičkám sa ich predsa len podarilo ušiť.

Na druhý deň priniesli tie najúchvatnejšie šaty, aké kedy vytvorili ruky človeka – nebesky modré, ozdobené striebornými obláčikmi, symbolmi plynúceho času.

Kráľ bol uveličený a nariadil sluhom, aby zavolali princeznú. Bol presvedčený, že v takýchto nádherných šatách bude najkrajšou nevestou na svete.

Princezná netušila, prečo dal po ňu otec poslať. Nedokázala si ani len predstaviť, že by ktosi mohol splniť takú náročnú úlohu, a pri pohľade na šaty takmer zamdlela.

Keď si ich lepšie prezrela, mdloby ju prešli. Ich krása ju na chvíľu zaslepila, zabudla aj na svoj žiaľ. Nemohla odolať a musela si ich obliecť. Kochala sa ich omamným čarom, no vtedy sa čosi stalo, akési kúzlo ju vrátilo do skutočnosti. Pred jej očami sa zrazu vynoril jej nemilovaný nápadník a princeznú premohla nevýslovná hrôza. Ak niečo neurobí, donútia ju splniť svoj sľub a tieto šaty ju privedú do záhuby!

